

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร
ของนักศึกษาในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารของนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องเพศศึกษาระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ที่อ่านและไม่อ่าน
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องเพศศึกษาระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยครูเพศหญิงกับเพศชายในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้กำหนดสมมุติฐานในการวิจัยได้ 2 ประการ คือ

1. นักศึกษาวิทยาลัยครูเพศชาย และเพศหญิงในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์มีความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน
2. นักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ที่อ่านและไม่อ่านเรื่องเพศศึกษามีความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาหญิงและชายในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยครู 6 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม, วิทยาลัยครูธนบุรี, วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูพระนคร, วิทยาลัยครูสวนกุหลาบและวิทยาลัยครูสวนสุนันทา จำนวน 588 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวและภูมิหลังของผู้ตอบ ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นในเรื่อง เพศศึกษาในด้านต่างๆ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามซึ่งได้รับกลับคืนมา 529 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 89.97 ผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพส่วนตัวและภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 529 คน ที่ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า นักศึกษาชาย จำนวน 152 คน ในจำนวนนี้อ่านเรื่องเพศศึกษา ร้อยละ 80.3 ไม่อ่าน ร้อยละ 19.7 และนักศึกษาหญิง 377 คน มีจำนวนที่อ่านเรื่องเพศศึกษา ร้อยละ 78.2 จำนวนที่ไม่อ่าน ร้อยละ 21.8

ในด้านอายุพบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุ 20-22 ปี มากที่สุดร้อยละ 47.6 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุ 17-19 ปี ร้อยละ 35.2 ในจำนวนนี้พบว่า นักศึกษาที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือและนิตยสารเรื่องเพศศึกษานั้นส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุ 20-22 ปี ร้อยละ 49.4 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุ 17-19 ปี ร้อยละ 31.7 ในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้ อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารส่วนใหญ่มีอายุ 17-19 ปี ร้อยละ 48.2 รองลงมาอายุ 20-22 ปี ร้อยละ 41.1

สำหรับที่นักอาศัยของนักศึกษพบว่า นักศึกษาครูส่วนใหญ่พักอาศัยในเขต เมืองกรุงเทพฯ ร้อยละ 61.2 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.4 มีสมาชิกในครอบครัว 6 คนขึ้นไป ร้อยละ 50.3 โดยนักศึกษาที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจาก

หนังสือพิมพ์และนิตยสารมีที่พักอาศัยในเขตเมืองกรุงเทพฯ ร้อยละ 63.5 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดร้อยละ 53.7 และมีสมาชิกในครอบครัว 6 คนขึ้นไปร้อยละ 49.6

ส่วนนักศึกษาไม่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีที่พักอาศัยในเขตเมืองกรุงเทพฯ ร้อยละ 52.7 นักศึกษาส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ ร้อยละ 51.8 และมีสมาชิกในครอบครัว 6 คนขึ้นไป ร้อยละ 52.7

นักศึกษากลุ่มนี้รายได้จากผู้ปกครองเดือนละ 1,000-1,200 บาท เป็นจำนวนร้อยละ 31.8 โดยนักศึกษาที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละ 1,000-1,200 บาท ร้อยละ 31.7 ในขณะที่นักศึกษาที่ไม่ได้อ่านส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 35.7

สำหรับรายได้ของบิดามารดาพบว่า นักศึกษาจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 35.9 บิดามารดามีรายได้ระหว่าง 3,000-6,000 บาท และมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 38.8 โดยนักศึกษาที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารจำนวนสูงสุด ร้อยละ 35.3 บิดามารดามีรายได้ 3,000-6,000 บาทต่อเดือน และมีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 39.3 ส่วนนักศึกษาไม่อ่านส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.4 บิดามารดามีรายได้ 3,000-6,000 บาทต่อเดือน และมีการศึกษาระดับประถมศึกษาเช่นเดียวกัน

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร

นักศึกษาในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารส่วนใหญ่อ่านจากนิตยสารร้อยละ 53.9 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 46.1 โดยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์มากที่สุด ร้อยละ 49.2 รองลงมาคือ ไทยรัฐ ร้อยละ 41.9 เมื่อพิจารณาแยกตามเพศพบว่า นักศึกษาหญิงอ่านไทยรัฐมากที่สุด ร้อยละ 45.6 ส่วนนักศึกษาชายอ่านเดลินิวส์มากที่สุด ร้อยละ 60.2 ส่วนนิตยสารที่อ่านพบว่านักศึกษาทั้งเพศหญิงและเพศชายอ่านนิตยสารดารานาฏพยนตร์มากที่สุด ร้อยละ 26.6 รองลงมาคือ ไกล่หมอร้อยละ 17.8

สำหรับแหล่งที่มาของสิ่งพิมพ์ที่ผู้อ่านพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาอ่านเรื่องเพศศึกษา จากห้องสมุด ร้อยละ 36.7 โดยนักศึกษาสบายใจอ่านมากที่สุดร้อยละ 75.0 เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ควรรู้ไว้ ร้อยละ 58.5 ในจำนวนนี้นักศึกษาที่อ่านจะอ่านไม่เป็นประจำ ร้อยละ 89.9 ส่วนคอลัมน์ปัญหาทางเพศที่นักศึกษารับอ่านพบว่าส่วนใหญ่นักศึกษารับอ่านเรื่องสุขอนามัยทางเพศร้อยละ 23.6 รองลงมาคือเรื่องโรคต่างๆ และการป้องกันร้อยละ 23.4 เมื่อพิจารณาตามเพศพบว่า นักศึกษาชายส่วนใหญ่อ่านคอลัมน์ปัญหาการมีความสัมพันธ์ทางเพศมากที่สุดร้อยละ 22.0 รองลงมาคือ เรื่องโรคต่างๆ และการป้องกันโรคร้อยละ 19.9 และสุขอนามัยทางเพศร้อยละ 19.4 ส่วนนักศึกษาหญิงอ่านเรื่องสุขอนามัยทางเพศกันมากที่สุดร้อยละ 23.6 รองลงมาคือเรื่องโรคต่างๆ และการป้องกันร้อยละ 25.2 และปัญหาการมีความสัมพันธ์ทางเพศร้อยละ 16.8

ในด้านกาอ่านไปใช้ประโยชน์พบว่า นักศึกษานำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ร้อยละ 53.2 ส่วนเพศหญิงระบุว่า ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ร้อยละ 49.8 เพศชายนำไปใช้ประโยชน์มากที่สุด ร้อยละ 64.8 นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านข่าวสารเรื่องเพศศึกษานำความรู้ที่ได้ไปแนะนำผู้อื่น ร้อยละ 63.1 สำหรับการรับรู้เรื่องเพศพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ทัศนคติเกี่ยวกับเพศมากที่สุด ร้อยละ 36.6 รองลงมาคือ ความคิดเห็นจากบุคคลอื่น ร้อยละ 34.3 และประสบการณ์ทางเพศ ร้อยละ 24.7 ในขณะที่นักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ได้รับความรู้เกี่ยวกับความคิดเห็นจากบุคคลอื่นมากที่สุด ร้อยละ 38.2 รองลงมาคือ ทัศนคติเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 36.7 ส่วนนักศึกษาชายส่วนใหญ่ได้รับรู้เกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุดร้อยละ 36.3 รองลงมาคือ ประสบการณ์ทางเพศร้อยละ 33.5

ส่วนเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาไม่สนใจอ่านเรื่องเพศศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่คือเหตุผลเนื่องจากไม่มีความสนใจเพราะเป็นเรื่องไร้สาระ ร้อยละ 46.5 รองลงมาคือเหตุผลเรื่องที่บ้านไม่รับหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ร้อยละ 22.8 โดยนักศึกษาชายมีเหตุผลส่วนใหญ่ 2 เหตุผล คือ ไม่สนใจเพราะเป็นเรื่องไร้สาระและเหตุผลว่าที่บ้านไม่รับหนังสือพิมพ์และนิตยสาร(ร้อยละ 37.5) ส่วนนักศึกษาหญิงมีเหตุผลส่วนใหญ่คือไม่สนใจเพราะเป็นเรื่องไร้สาระเช่นเดียวกัน รองลงมาคือไม่ระบุเหตุผล

3. ความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษา

ในด้านความคิดเห็นเรื่องเพศศึกษาของนักศึกษาครูพบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อเรื่องเพศศึกษาโดยที่มึความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดมี 2 เรื่อง คือ เรื่องเด็กผู้ชายที่เสียงแตก แสดงว่าเริ่มเป็นหนุ่มและเด็กผู้หญิงที่เริ่มมีประจำเดือนแสดงว่าเริ่มเป็นสาว เรื่องที่สองคือ ความคิดเห็นเรื่องการตั้งครรภ์จะเกิดขึ้นต่อเมื่อเชื้อสุมิของเพศชายผสมกับไข่ของเพศหญิงที่สุกแล้ว นักศึกษาครูมีความคิดเห็นในระดับน้อยคือ ความคิดเห็นเรื่องหญิงที่เชื่อพรหมจารีขาดแสดงว่าผ่านการร่วมประเวณีแล้วและถือว่าเป็นหญิงสาวไม่บริสุทธิ์

สำหรับนักศึกษาครูที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร พบว่า นักศึกษาครูมีความคิดเห็นเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ และที่มึความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดคือ เรื่องเกี่ยวกับเด็กผู้ชายที่เสียงแตก แสดงว่าเริ่มเป็นหนุ่มและเด็กผู้หญิงที่เริ่มมีประจำเดือน แสดงว่าเริ่มเป็นสาว และมึความคิดเห็นในระดับน้อยคือ เรื่องหญิงสาวที่เชื่อพรหมจารีขาดแสดงว่าผ่านการร่วมประเวณีแล้ว และถือว่าเป็นหญิงสาวที่ไม่บริสุทธิ์

ส่วนนักศึกษาครูที่ไม่อ่านมึความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ โดยพบว่านักศึกษาครูที่ไม่อ่านมึความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดคือ เรื่องเกี่ยวกับเรื่องการตั้งครรภ์จะเกิดขึ้นต่อเมื่อเชื้อสุมิของเพศชายผสมกับไข่ของเพศหญิงที่สุกแล้ว

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับหญิงสาวที่เชื่อพรหมจารีขาดแสดงว่าผ่านการร่วมประเวณีแล้ว และถือว่าเป็นหญิงสาวที่ไม่บริสุทธิ์ นักศึกษาครูที่อ่านและไม่อ่านจะมึความคิดเห็นในระดับน้อยเช่นเดียวกัน แต่นักศึกษาครูที่อ่านจะมึความคิดเห็นในเรื่องนี้ดีกว่านักศึกษาครูที่ไม่อ่าน

ความคิดเห็นเรื่องอวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจที่จะกล่าวถึง พบว่านักศึกษาครูที่อ่านจะมึความคิดเห็นในระดับมาก แต่นักศึกษาครูที่ไม่อ่านจะมึความคิดเห็นเพียงระดับปานกลางเท่านั้น

จะเห็นจึงสรุปได้ว่านักศึกษาคครูที่อ่านและไม่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาคครูที่อ่านมีความคิดเห็นมากกว่านักศึกษาคครูที่ไม่ได้อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร

เมื่อจำแนกตามเพศหญิงและเพศชาย พบว่านักศึกษาคครูเพศหญิงมีความคิดเห็นในระดับมากในเรื่องเพศศึกษาเพียง 6 เรื่อง และนักศึกษาคครูเพศชายมีความคิดเห็นระดับมากถึง 10 เรื่อง และนักศึกษาคครูหญิงมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดคือ เด็กผู้ชายที่เลี้ยงแตกแสดงว่าเริ่มเป็นหนุ่มและเด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือนแสดงว่าเริ่มเป็นสาว และที่มีความคิดเห็นในระดับน้อยคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องหญิงสาวที่เชื่อพรหมจารีขาดแสดงว่าผ่านการร่วมประเวณีแล้วและถือเป็นผู้หญิงสาวที่ไม่บริสุทธิ์ โดยนักศึกษาคชายมีความคิดเห็นเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาคครูเพศชายมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดในเรื่องการตั้งครรภ์จะเกิดขึ้นต่อเมื่อเชื้อสุมของเพศชายผสมกับไข่ของเพศหญิงที่สุกแล้ว ส่วนนักศึกษาคครูหญิงมีความคิดเห็นเรื่องนี้ในระดับมากเช่นเดียวกัน แต่มีความคิดเห็นน้อยกว่าเพศชาย

ส่วนความคิดเห็นเรื่องผู้หญิงที่ประจำเดือนหยุดหรือประจำเดือนขาด แสดงว่าตั้งครรภ์ ทั้งนักศึกษาคครูเพศหญิงและเพศชายมีความคิดเห็นระดับปานกลาง แต่นักศึกษาคครูเพศชายมีความคิดเห็นมากกว่าเพศหญิง และความคิดเห็นเรื่องต่อไปนี้เป็นเรื่องที่นักศึกษาคครูเพศชายมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาคครูหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ เรื่องเพศเป็นโรคหายาบบโหลที่ไม่ควรพูดถึง และการเห็นอวัยวะเพศไม่ใช่ สิ่งแปลกไปกว่าอวัยวะอื่น เรื่องอวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่อวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่ เรื่องน่ารังเกียจที่จะกล่าวถึง เรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายความเครียดอารมณ์เพศ เรื่องกามโรคเป็นโรคที่สามารถรักษาให้หายได้โดยเด็ดขาด

จึงกล่าวได้ว่า นักศึกษาคครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาคครูเพศชายมีความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษามากกว่านักศึกษาคครูเพศหญิง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสำรวจเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาคณะในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า โดยสัดส่วนแล้วนักศึกษาชายส่วนใหญ่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเขาวชนเพศชายเป็นเพศที่อยากหรืออยากเห็น และอยากหาประสบการณ์ประกอบการเสียชื่อเสียงมักเกิดกับเพศชายน้อยกว่าเพศหญิงเมื่อเกิดผิดพลาดในการทดลองปฏิบัติ แต่นักศึกษาที่เป็นเขววชนเพศชายก็ต้องอ่านเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร เพราะบางครั้งอาจช่วยแนะนำหรือป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ ได้ ซึ่งผลการวิจัยส่วนนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประคอง นาควานิช ว่านักเรียนอาชีวศึกษาอ่านเรื่องเพศศึกษาเป็นจำนวนน้อยโดยนักศึกษาชายอ่านเรื่องเพศมากกว่านักเรียนหญิง

ในด้านอายุนั้น นักศึกษาคณะที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารส่วนใหญ่มีอายุ อายุระหว่าง 20-22 ปี โดยพักอาศัยอยู่ในเขตเมืองกรุงเทพฯ ยกเว้นนักศึกษาคณะที่ไม่อ่านนิตยสารส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-19 ปี ซึ่งตรงตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ที่เห็นว่า อายุ 20-25 ปี เป็นช่วงอายุที่สำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ด้านต่างๆ รวมทั้งด้านเพศศึกษาด้วย เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจรวมทั้งอารมณ์มาก จึงเป็นสาเหตุให้เด็กมีความต้องการทางเพศและเริ่มสนใจเรื่องเพศด้วยเช่นกัน ฉะนั้นช่วงอายุ 20-22 ปี จึงเป็นช่วงที่เด็กมีความพร้อมที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ แต่ไม่กล้าที่จะถามเรื่องเหล่านี้จากใคร จึงตื่นตัวในการหาความรู้เรื่องเพศจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ประกอบกับนักศึกษาที่อ่านส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ เป็นเพราะว่ากรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีความเจริญในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านเทคโนโลยีและมีการแข่งขันสูงในด้านต่างๆ เด็กในกรุงเทพฯ จึงเปิดรับความเจริญทางวัตถุอย่างเต็มใจได้มากกว่าเด็กชนบท เป็นผลให้เด็กในกรุงเทพฯ มีความสนใจด้านเพศมากกว่าเด็กชนบท ซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ใกล้บิดามารดา และยึดติดกับประเพณีและคำสอนของบิดามารดาหรือบุพการีแบบเก่า ที่เห็นว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ไม่ควรรู้

สำหรับภูมิภาคนี้ พบว่านักศึกษาคณะส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด โดยนักศึกษาคณะที่อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมากที่สุด ซึ่งต่างกับนักศึกษาคณะที่ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาคณะที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เมื่อมาศึกษาเล่าเรียนในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเมืองที่มีความเจริญทางด้านวัตถุทำให้มีอิสระจากการควบคุมจากชนบทรรมนิยมประเพณีที่มีบิดามารดาคอยให้การอบรมดูแล จึงอ่านเรื่องเพศศึกษามาก ประกอบกับนักศึกษาจากต่างจังหวัดที่มาเรียนหนังสือในกรุงเทพฯ มักนิยมเช่าบ้านหรือหอพักอยู่ การมีสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ ซึ่งมีราคาแพง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วิดีโอ มีเป็นจำนวนน้อย จึงนิยมอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร ซึ่งมีราคาถูกกว่าและสามารถซื้อเก็บไว้เป็นของตัวเองได้ด้วย ในขณะที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ และเป็นเด็กที่อยู่บ้านของตนเองอาจจะได้รับวิทยากรใหม่จากวิทยุ โทรทัศน์ วิดีโอเทป เป็นต้น แม้แต่การพูดคุยในวงสนทนาทำให้เกิดความเคยชิน จึงไม่กระตือรือร้นอ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร เพราะสามารถหาความรู้เรื่องเพศได้จากแหล่งอื่นๆ ที่ดีกว่าหนังสือพิมพ์และนิตยสาร

ในด้านรายได้ของบิดามารดา พบว่า ทั้งนักศึกษาคณะที่อ่านและไม่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารส่วนใหญ่มีบิดามารดาที่รายได้ตั้งแต่ 3,000-6,000 บาทขึ้นไป โดยบิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษานอกจากนั้นยังมีสมาชิกในครอบครัวมากคือ ตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป จึงเป็นไปได้ที่บิดามารดาของนักศึกษาคณะที่มีรายได้ต่ำหรืออยู่ในระดับปานกลางนิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู เนื่องจากเสียค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนถูก

สำหรับรายได้ที่ได้จากผู้ปกครองและจากรายได้อื่น พบว่านักศึกษาคณะส่วนใหญ่มีรายได้เดือนละ 1,000-2,000 บาท โดยนักศึกษาคณะที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมีรายได้เดือนละ 1,000-2,000 บาท ซึ่งมีรายได้มากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร คือมีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่นักศึกษาคณะที่ไม่ซื้อหนังสือพิมพ์และนิตยสารอ่าน เนื่องจากมีรายได้น้อยและมีความจำเป็นต้องไปใช้จ่ายทางอื่นๆ ที่มีความจำเป็นมากกว่า

ในด้านการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสาร พบว่านักศึกษาคณะเพศหญิงอ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมากกว่าเพศชาย ดังกล่าว

แล้วในเรื่องสภาพส่วนตัวของผู้อ่าน ในด้านสิ่งพิมพ์ที่ใช้อ่านนี้ปรากฏว่านักศึกษาทั้งชาย และหญิงอ่านนิตยสารมากกว่าหนังสือพิมพ์ ผลการวิจัยนี้แตกต่างจากผลการวิจัยของ กัญญา กิ่งกาญจน์ และอภากร สุขาวงษ์ ที่พบว่าหนังสือพิมพ์เป็นแหล่งความรู้ที่นักเรียนอ่านมากกว่าสิ่งพิมพ์ชนิดอื่นๆ ทั้งนี้เป็นการแสดงว่านักเรียนได้รับความรู้หรือข่าวสารเรื่องเพศศึกษา จากหนังสือพิมพ์มากที่สุด

ดังที่ได้ทราบแล้วว่า ปัญหาเพศมีบทบาทในการดำรงชีวิตของบุคคลในสังคม ดังที่ ชิกมันด์ พรอยด์ ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีเซ็กส์ของโลก และสื่อหนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนา และให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะนิเทศศาสตร์: 2521)

กรณีที่นักศึกษาอ่านนิตยสารดารามาพยนตร์มากกว่าหนังสือพิมพ์นั้นอาจจะ เป็นเพราะว่า

1. นักศึกษามีกำลังในการซื้อนิตยสารดารามาพยนตร์ที่มีราคาปานกลางคือ 15 บาท
2. นิตยสารนั้นจะมีเรื่องเพศที่ค่อนข้างจะเปิดเผยบรรจุอยู่มากดังคำกล่าวที่ว่า "ที่บ้านเรามีนิตยสารทางเพศวางขายอย่างเสรี โดยปราศจากการควบคุม" (แอนก อารีพรอค และสุวิทนา อารีพรอค 2525: 18-25) นักศึกษาจึงนิยมซื้อดารามาพยนตร์ที่สามารถตอบปัญหาทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง

สำหรับหนังสือพิมพ์ที่อ่านนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่อ่านเดลินิวส์ ยกเว้นนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่อ่านไทยรัฐ สังเกตว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อ เป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายที่มีปริมาณมากที่สุด แต่สำหรับเรื่องเพศศึกษาโดยเฉพาะแล้ว นักศึกษาอ่านเดลินิวส์มาก เพราะว่ามีคอลัมน์ตอบปัญหาทางเพศคือ คอลัมน์เสพสมบิสม ซึ่งเป็นคอลัมน์ที่ไขปัญหาทางเพศที่โจ่งแจ้งกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และยังตอบคำถามโดยนายแพทย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังมานาน และแม้ว่าในปัจจุบันจะมีสิทธิสตรีเพศแล้วก็ตาม แต่ผู้หญิงอาจมีความอายที่จะศึกษาเรื่องเพศโดยเฉพาะในเรื่องการปฏิบัติทางเพศ จึงหันไปอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งมีคอลัมน์เพศที่ไม่ชัดเจนโจ่งแจ้ง ดังเช่นหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ในด้านแหล่งที่มาของหนังสือพิมพ์และนิตยสารที่นักศึกษาอ่านนั้น พบว่านักศึกษาอ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารที่มีในห้องสมุดเป็นส่วนใหญ่ เป็นเพราะว่าในห้องสมุดให้บริการหนังสือพิมพ์และนิตยสารมากมายหลายชื่อ นักศึกษาสามารถเลือกอ่านสิ่งพิมพ์ที่ต้องการและยังสามารถอ่านสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาใกล้เคียงได้ ประกอบกับการอ่านจากห้องสมุดจะช่วยลดกำลังในการซื้อสิ่งพิมพ์อีกด้วย

นอกจากนี้แหล่งที่มาของหนังสือพิมพ์และนิตยสารที่นักศึกษาอ่านเรื่องเพศศึกษารองลงมาคือ ได้จากการซื้อ ดังจะเห็นได้ว่านิตยสารดาราทาภาพยนตร์เป็นนิตยสารที่นักศึกษาอ่านเรื่องเพศศึกษามากที่สุด เพราะมีราคาปานกลางดังกล่าวแล้ว นักศึกษาจึงอาจมีกำลังในการซื้อมาเก็บไว้เป็นสมบัติส่วนตัว และนอกจากจะอ่านเรื่องบันเทิงแล้วยังได้รับความรู้เรื่องเพศด้วย ซึ่งห้องสมุดบางแห่งที่มีงบประมาณจำกัดจะไม่นิยมนำจัดซื้อนิตยสารดาราทาภาพยนตร์ไว้ในห้องสมุด จะไปซื้อนิตยสารที่มีความสำคัญและจำเป็นมากกว่านี้

ในด้านคอลัมน์ที่นักศึกษาสนใจและชอบอ่าน พบว่า ส่วนใหญ่อ่านเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัยทางเพศมากที่สุด รองลงมาคือ เรื่องโรคต่างๆและการป้องกัน และปัญหาการมีความสัมพันธ์ทางเพศตามลำดับ โดยในรอบ 1 เดือนนั้น นักศึกษาอ่านเรื่องเพศไม่เป็นประจำ ประการแรกการดูแลสุขภาพอนามัยส่วนตัวเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว นักศึกษาทุกคนให้ความสนใจที่จะดูแลสุขภาพของตนเองก่อนที่จะสนใจอ่านคอลัมน์ประเภทอื่นๆ ประการที่สอง อาจจะเป็นเพราะว่าในปัจจุบันนี้มีโรคใหม่ๆ เกิดขึ้นมา ซึ่งบางโรคยากต่อการรักษา เช่น โรคเอดส์เป็นโรคที่ค้นพบขึ้นใหม่ และค่อนข้างรุนแรงยากต่อการรักษาโดยเฉพาะการติดต่อซึ่งเกิดจากการร่วมเพศ คนส่วนใหญ่จึงหาวิธีป้องกันไม่ให้ติดโรคนี้ อีกทั้งสื่อมวลชนทุกประเภทเสนอข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นประจำ นักศึกษาจึงสนใจที่จะอ่านเรื่องโรคต่างๆและการป้องกัน เพราะสามารถนำไปปฏิบัติโดยการป้องกันไม่ให้ติดโรค นักศึกษาทุกคนให้ความสนใจที่จะดูแลสุขภาพของตนเองก่อนที่จะสนใจอ่านคอลัมน์ประเภทอื่นๆ และเมื่อจำแนกตามเพศพบว่า นักศึกษาชายสนใจอ่านเรื่องปัญหาการมีความสัมพันธ์ทางเพศมากที่สุด และรองลงมาเป็นเรื่องโรค

ต่างๆ และการป้องกัน และสุขอนามัยทางเพศ ส่วนนักศึกษาหญิงสนใจอ่านเรื่องสุขอนามัยทางเพศ รองลงมาเป็นเรื่องโรคต่างๆ และการป้องกันโรคและปัญหาการมีสัมพันธ์ทางเพศตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยของ รูเบนส์ไต้น์, จูดีท เชลลิก ที่พบว่า นักเรียนหญิงสนใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนชาย ในเรื่องการคุมกำเนิด การรีดลูก ส่วนนักเรียนชายสนใจในเรื่องกามโรค ความสนุกในเรื่องเซ็กซ์

การที่นักศึกษาไม่อ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสารประจำนั้น อาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีเวลาน้อยที่จะติดตามอ่านจากห้องสมุด ประกอบกับนักศึกษามีกิจกรรมอื่นๆทำหลังจากเลิกเรียนหรือถึงแม้จะมีเวลา เข้าห้องสมุดแต่ก็จำเป็นต้องค้นคว้าและหาอ่าน เรื่องที่อาจารย์สั่งให้ค้นคว้าหรือทำรายงานก่อนที่จะมีเวลาเหลืออ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร และในขณะที่อยู่บ้านก็อาจจะต้องทำแบบฝึกหัดหรือรายงาน และทบทวนบทเรียน จึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะอ่านหรือติดตามเรื่องที่น่าสนใจเป็นประจำได้ทุกวัน นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนอาจไม่ชอบอ่านในเรื่องเพศศึกษาจึงไม่ได้สนใจอ่านเป็นประจำนอกจากจะมีคอลัมน์เพศที่น่าสนใจและให้ความรู้ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จึงทำให้นักศึกษาไม่อ่านเป็นประจำได้เช่นเดียวกัน

สำหรับความสนใจในคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศศึกษานั้น นักศึกษาคณะส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นเรื่องควรรู้ ดังจะเห็นว่าหลักสูตรการศึกษาในปัจจุบันได้บรรจุวิชาเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรด้วย ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ที่ถูกต้อง อีกทั้งได้มีการเสนอแนะว่าควรจัดสอนเพศศึกษาในหลักสูตรการเรียนการสอนดังเช่นผลการวิจัยของ อาภาพร สุขาวงศ์ พบว่านักเรียนเสนอว่าควรสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และนิชัย ผดุงรัตน์ พบว่านิสิตส่วนมากมีทัศนคติและเห็นด้วย การสอนเพศศึกษาเพราะนิสิตส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่เพียงพอ ส่วน แชน-เวิน เอควิน เยน ต้องการให้วิทยาลัยเปิดสอนวิชาที่เกี่ยวกับชีวิตครอบครัวและเพศศึกษา

ส่วนในด้านการนำความรู้เรื่องเพศที่อ่านจากนิตยสาร และหนังสือพิมพ์ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่นำไปใช้ประโยชน์โดยเฉพาะนักศึกษาเพศชายที่นำไปใช้เป็นประโยชน์มากกว่าจำนวนนักศึกษาชายที่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ส่วน

นักศึกษาหญิงมุ่งนำไปใช้ประโยชน์มีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาหญิงที่ไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งผลการวิจัยของ ชวัญดี วิฑูรย์ ที่ศึกษาพบว่า ประโยชน์ของการศึกษาเพศศึกษาเพื่อลดปัญหาทางเพศของวัยรุ่นรวมทั้ง นิธิจ ศุภมัสต์อังกูร พบว่านักเรียนที่มีอายุ 14-20 ปี เห็นว่า สุขอนามัยทางเพศมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตมากที่สุด จึงอาจกล่าวได้ว่า ผลจากการอ่านคอลัมน์เพศศึกษานั้น สามารถทำให้นักศึกษาครูนำเอาความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสุขภาพอนามัย โรคต่างๆ และการป้องกัน นอกจากนี้ นักศึกษาครูยังนำความรู้ไปแนะนำผู้อื่น อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาต้องออกฝึกสอน เพื่อเตรียมตัวเป็นครูในอนาคต ในขณะที่สอนจึงแทรกความรู้เรื่องเพศศึกษาไปด้วย

สำหรับประเภทคอลัมน์ทางเพศจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารที่นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านนั้น เมื่ออ่านแล้ว นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบได้ว่า ควรรู้เรื่องเกี่ยวกับทัศนคติทางเพศมากที่สุด โดยเพศชายได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศมากที่สุด ในขณะที่เพศหญิงได้รับความรู้เกี่ยวกับความคิดเห็นจากบุคคลอื่นมากที่สุด

สำหรับสาเหตุที่นักศึกษาครูทั้งหญิงและชายไม่อ่านคอลัมน์เพศศึกษาพบว่า สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากความไม่สนใจเห็นว่าเป็นเรื่องไร้สาระ อาจเป็นเพราะว่าสังคมไทยมีระเบียบประเพณี และวัฒนธรรมประจำชาติที่เป็นระเบียบเรียบร้อย เรื่องเพศเป็นเรื่องของชาวฝรั่งมากกว่า จึงเกิดความคุ้นเคยว่า ฝรั่งเป็นชาติที่ฟรีเซ็กส์

สำหรับนักศึกษาครูที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารพบว่า นักศึกษาคูรมีความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ และที่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดคือ เรื่องเกี่ยวกับเด็กผู้ชายที่เสียงแตกแสดงว่าเริ่มเป็นหนุ่ม และเด็กผู้หญิงที่เริ่มมีประจำเดือนแสดงว่าเริ่มเป็นสาว ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มเพศศึกษาเรื่องทางสรีรวิทยา และมีความคิดเห็นในระดับน้อยในเรื่องหญิงสาวที่เยื่อพรหมจารีขาด แสดงว่าผ่านการร่วมประเวณีแล้ว และถือว่าเป็นหญิงสาวที่ไม่บริสุทธิ์ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ

ส่วนนักศึกษาครูที่ไม่อ่านมีความคิดเห็นเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างนักศึกษาที่อ่านและไม่อ่าน โดย

พบว่านักศึกษาคณะที่ไม่อ่านมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดคือ เรื่องการตั้งครรภ์จะเกิดขึ้นต่อเมื่ออสุจิของเพศชายผสมกับไข่ของเพศหญิงที่สุดแล้ว ซึ่งจัดเป็นเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่อ่านแล้วนักศึกษาคณะที่อ่านจะมีความคิดเห็นเรื่องนี้มากกว่านักศึกษาคณะที่ไม่อ่าน

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับหญิงสาวที่เยื่อพรหมจารีขาดแสดงว่าผ่านการร่วมประเวณีแล้ว และถือว่าเป็นหญิงสาวที่ไม่บริสุทธิ์ นักศึกษาคณะที่อ่านและไม่อ่านจะมีความคิดเห็นระดับน้อยเช่นเดียวกัน แต่นักศึกษาคณะที่อ่านจะมีความคิดเห็นเรื่องนี้ดีกว่านักศึกษาคณะที่ไม่อ่าน

ความคิดเห็นในเรื่องอวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจที่กล่าวถึง ซึ่งจัดเป็นเรื่องทางสรีรวิทยา นักศึกษาคณะที่อ่านจะมีความคิดเห็นระดับมาก แต่นักศึกษาคณะที่ไม่อ่านจะมีความคิดเห็นเพียงระดับปานกลางเท่านั้น

ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่า นักศึกษาคณะที่อ่านและไม่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่อ่านเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และนำไปใช้แก้ปัญหาหรือปฏิบัติเช่นในเรื่องสุขภาพอนามัยต่างๆ ซึ่งถ้านักศึกษาที่ไม่ได้อ่านก็จะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้อง ถึงแม้ในบางเรื่องอ่านแล้วเข้าใจและไม่ได้นำไปปฏิบัติแต่ก็หาวิธีป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น

เมื่อพิจารณาจากเพศหญิงและเพศชาย พบว่า นักศึกษาคณะเพศหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษาในระดับมากมี 6 เรื่อง และนักศึกษาคณะเพศชายมีความคิดเห็นระดับมาก 10 เรื่อง และที่นักศึกษาคณะหญิงมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดคือ เรื่องเด็กผู้ชายที่เสี่ยงแต่แสดงว่าเริ่มเป็นหนุ่ม เด็กผู้หญิงที่เริ่มมีประจำเดือนแสดงว่าเริ่มเป็นสาว ซึ่งจัดเป็นเรื่องทางสรีรวิทยา ที่มีความคิดเห็นในระดับน้อยคือ เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับหญิงสาวที่เยื่อพรหมจารีขาด แสดงว่าผ่านการร่วมประเวณีแล้ว และถือว่าเป็นหญิงสาวที่ไม่บริสุทธิ์ สำหรับเรื่องนี้นักศึกษาชายจะมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

นักศึกษาคูเพศชายมีความคิดเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดคือ เรื่องการตั้งครรภ์จะเกิดขึ้นต่อเมื่อเชื้อสpermของเพศชายผสมกับไข่ของเพศหญิงที่สุกแล้ว ซึ่งจัดเป็นเรื่องการมีความสัมพันธ์ทางเพศ อาจเป็นเพราะนักศึกษาชายชอบนำความรู้ที่ได้จากการอ่านเรื่อง เพศศึกษาไปใช้ประโยชน์มากกว่าเพศหญิง จึงมีความเข้าใจมากกว่า ส่วนนักศึกษาหญิงก็มีความคิดเห็นเรื่องนี้ระดับมากเช่นเดียวกัน แต่มีความคิดเห็นน้อยกว่าเพศชาย

ส่วนความคิดเห็นเรื่องผู้หญิงที่ประจำเดือนหยุดหรือประจำเดือนขาด แสดงว่าตั้งครรภ์ ทั้งนักศึกษาคูเพศหญิงและเพศชายมีความคิดเห็นระดับปานกลาง แต่นักศึกษาคูเพศชายมีความคิดเห็นในระดับมากกว่าเพศหญิง และเป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องต่อไปนี้คือ เรื่องเพศเป็นเรื่องหยาบโลนที่ไม่ควรพูดถึงและการเห็นอวัยวะเพศไม่ใช่สิ่งแปลกไปกว่าอวัยวะอื่น เรื่องอวัยวะสืบพันธุ์และหน้าที่อวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจที่จะกล่าวถึง เรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการผ่อนคลายความเครียดของอารมณ์เพศ เรื่องกามโรคเป็นโรคที่สามารถรักษาให้หายได้โดยเด็ดขาด นักศึกษาคูเพศชายจะมีความคิดเห็นในระดับมาก ส่วนนักศึกษาคูเพศหญิงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาคูเพศชายอ่านเรื่องเพศศึกษาแล้วนำไปใช้ประโยชน์มากกว่าเพศหญิง จึงมีความคิดเห็นในระดับมากกว่า

จึงกล่าวได้ว่านักศึกษาคูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าทางสถิติพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ ปรีญา อันตระกูล ที่พบว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความรู้เรื่องเพศแตกต่างกัน แต่แตกต่างกันว่า นักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่านักเรียนชาย แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แอน-เวิน เอดวินเยน ที่พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับที่ นิชัย ผดุงรัตน์ และ สุชิน บัวงาม พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. ควรบรรจุหลักสูตรเพศศึกษาไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของวิทยาลัยครู โดยกำหนดให้เป็นวิชาบังคับ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศได้ถูกต้องขั้น หรือจัดให้มีวิทยากรมาให้ความรู้แก่นักศึกษาหรือจัดนิทรรศการเป็นครั้งคราว
2. ห้องสมุดควรซื้อหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ เช่น หนังสือพิมพ์ และนิตยสารที่มีเนื้อหาทางเพศศึกษาไว้บริการแก่นักศึกษาให้มากขึ้น
3. ผู้ปกครองควรมีส่วนในการสอนเพศศึกษา โดยสอนให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศศึกษา
4. ครูอาจารย์หรือผู้ปกครองควรแนะนำให้เด็กรู้จักอ่านหนังสือ หรือหนังสือพิมพ์ และนิตยสารที่มีเรื่องเพศศึกษา โดยให้เลือกอ่านเฉพาะสิ่งพิมพ์ที่ให้ความรู้และทัศนคติที่ดีต่อเพศศึกษา
5. ควรบรรจุเรื่องเพศศึกษาไว้ในหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆด้วย และควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาทุกๆด้าน ไม่ควรเน้นเฉพาะการมีความสัมพันธ์ทางเพศเพียงประการเดียว

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรให้ศึกษาถึงบทบาทของสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ในการให้ข่าวสารทางเพศศึกษา
2. ควรศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารในเรื่องอื่นๆ บ้าง
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อมวลชน โดยเปรียบเทียบระหว่างสื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร) กับสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และวิดีโอเทป)
4. ควรมีการศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ส่งสาร (ผู้เขียนคอลัมน์) ต่อผลกระทบของการนำไปใช้ว่ามีประโยชน์อย่างไรบ้าง
5. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาคอลัมน์เพศที่มีในสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ว่ามีเนื้อหา ด้านใด